

[Finansministeren.]

gennemførelse af en ændring af de nuværende forhold. Jeg kan oplyse, at jeg har anmodet skattedepartementet, landsskatteretten og statens ligningsdirektorat om at se på, hvilke foranstaltninger der umiddelbart kan træffes på administrativt plan for at imødegå den situation, der er opstået.

Det er i dag sådan, at der ikke stilles særlige krav til den klage, skatteyderen indgiver, hverken med hensyn til begrundelse eller dokumentation. Det har den uheldige følge, at rettens administrative apparat i meget betydeligt omfang belastes med at fremskaffe de oplysninger, som er nødvendige for, at retten kan træffe sine afgørelser på et rigtigt grundlag. Hertil kommer så en meget omstændelig procedure med hensyn til høring af ligningsmyndighederne over den indgivne klage, bl. a. naturligvis de lokale ligningsmyndigheder. Der er meget skriviери frem og tilbage i de enkelte sager.

Jeg kan nævne, at man blandt de foranstaltninger, der kan træffes administrativt på det foreliggende lovgrundlag, særlig vil koncentrere sig om at forbedre det materiale, som landsskatteretten har brug for ved sine endelige afgørelser. Det kan ske ved, at man dels søger at forbedre de erklæringer, som ligningskommissioner og skatteråd afgiver under sagerens behandling, dels forenkler sagsekspeditionen i forhold til det nuværende. I dag indsendes klagerne til landsskatteretten direkte og skal således derefter passere frem og tilbage mellem de forskellige ligningsmyndigheder. Der kan sikkert vindes meget ved at lade klagerne indgå lokalt og derefter lade disse fremsende til retten med de fornødne erklæringer. Jeg tillægger det også vægt, at man kommer ind på at give klagerne nærmere vejledning i, hvad klagen bør indeholde med hensyn til begrundelse.

En af forudsætningerne for, at vi kan komme videre ad den vej, er også, at skatterådernes kendelser bliver udformet således, at skatteyderne klart kan se, hvorledes skatterådets ansættelse fremkommer. Disse problemer vil blive taget op over for skatterådene og amtsskatteinspektorerne snarest muligt.

Der er ingen tvivl om, at arbejdet med forbedringer i den retning, jeg her har nævnt, vil stille øgede krav til de lokale lignings-

myndigheder. Arbejdet må imidlertid afvikles med de personaleressourcer, vi under det gældende loft har til rådighed, men det må ske på en sådan måde, at det ikke kommer til at gå ud over ligningsarbejdet.

Man må naturligvis også se på, hvilke muligheder der er for at rationalisere arbejdsgangen i selve landsskatteretten og tilpasse denne arbejdsgang til det øgede antal klager. Landsskatterettens forretningsorden og andre administrative forskrifter for landsskatterettens og ligningsdirektoratets virksomhed må absolut moderniseres i overensstemmelse med det, jeg her har nævnt.

Klageproceduren i almindelighed og landsskatterettens fremtidige stilling og organisation udgør en sådan problemkreds, at det ikke vil være muligt i indeværende samling — det er der formentlig heller ingen der venter — at fremkomme med forslag til lovændringer herom, men forberedelsen af disse arbejder vil blive søgt fremmet mest muligt.

I disse overvejelser må indgå det ønske, der bl. a. fra landsskatteretten er fremsat om et særligt klagegebyr, en klageafgift. Det er jo en ting, der kræver lovhjælp. Jeg kan godt se, at et gebyr kan medvirke til at begrænse klagerne antal, men jeg vil også have med i vurderingen, at man her rører ved noget, der er væsentligt for skatteyderne, idet man hidtil frit har kunnet få skattesagerne efterprøvet ved landsskatteretten. Det er altså ikke uden problemer, hvis man vil indføre en klageafgift, men spørgsmålet må naturligvis indgå i overvejelserne.

Vi vil også se på landsskatterettens forslag om at indføre obligatorisk klagebehandling ved skatterådene, altså en 2. behandling. Navnlig her vil de forhåndenværende personaleressourcer komme til at spille ind. Jeg tør ikke afvise, at det kan vise sig nødvendigt at forøge landsskatterettens kapacitet, men under hensyn til den tilbageholdenhed med at udvide den offentlige administration, som vi alle er enige om, må vi naturligvis først nøje undersøge mulighederne for at afhjælpe de akutte vanskeligheder i landsskatteretten på anden måde.

Som jeg har redegjort for det, er arbejdet med at få klarlagt problemerne omkring landsskatteretten således allerede i gang. Men jeg vil gerne takke partierne for det